

РЕШЕНИЕ

№ 10989

гр. София, 28.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXII КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 28.02.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Светлана Димитрова

**ЧЛЕНОВЕ: Радина Карамфилова
Николай Димитров**

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Александрина Костадинова, като разгледа дело номер **11677** по описа за **2024** година докладвано от съдия Радина Карамфилова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано по касационна жалба, подадена от Н. И. И., ЕГН [ЕГН] от [населено място], със съдебен адрес: [населено място], [улица] чрез адв. М. срещу решение № 2522 от 28.05.2024 г. постановено по НАХД № 3588/2024 г. по описа на Софийския районен съд, НО, 116 състав, в частта, с което е изменено наказателно постановление № 24-4332-001800 от 06.02.2024 г. издадено от Д. Д. Д., на длъжност началник сектор в СДВР, ОТДЕЛ ПЪТНА ПОЛИЦИЯ СДВР (ОПП-СДВР), с което на Н. И. И. е наложено на основание чл. 175, ал. 1, т. 5 ЗДвП административно наказание "глоба" в размер на 100 /сто/ лева и „лишаване от право да управлява МПС" за срок от 1 месец за нарушение на чл. 123, ал.1, т. 1 от ЗДвП, като размерът на глобата е намален от 100 на 50 лева.

Касаторът сочи, че решението на СРС е постановено в нарушение на материалния закон и при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Соочи се в касационната жалба, че решението е постановено при избирателно обсъждане на материалите по делото, същото било в противоречие с доказателствата по делото.

Подробни доводи са развити в касационната жалба. Отправеното до касационния състав искането е за отмяна на решението на СРС като неправилно, необосновано и постановено при противоречие с материалния закон и при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Претендират се разноски.

Ответникът в касационното производство – редовно призован, не се представлява. В депозиран по делото отговор на касационната жалба е изразено становище за неоснователност на жалбата. Направено е искане за присъждане на разноски и възражение за прекомерност на претендирани такива от страна на касатора.

Представителят на Софийска градска прокуратура, дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, Х. касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1 от ЗАНН и от надлежна страна, имаща право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима.

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу оспореното НП.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна, а решението на СРС е правилно и законосъобразно.

Касационният контрол за правилност на оспореното съдебно решение, осъществяван от АССГ, е ограничен от въведените с жалбата основания, с изключение на съответствието му с материалния закон и съществените процесуални изисквания, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба, за които следи служебно. Касационната инстанция обсъжда правни, а не фактически въпроси, поради което не събира и не преценява доказателства, а проверява само законосъобразността на изводите на решаващия съд.

Предмет на настоящото производство е частта на решението, с която е изменено наказателно постановление № 24-4332-001800 от 06.02.2024 г. издадено от Д. Д. Д., на длъжност началник сектор в СДВР, ОТДЕЛ ПЪТНА ПОЛИЦИЯ СДВР (ОПП-СДВР), с което на Н. И. И. е наложено на основание чл. 175, ал. 1, т. 5 ЗДвП административно наказание "глоба" в размер на 100 /сто/ лева и „лишаване от право да управлява МПС" за срок от 1 месец за нарушение на чл. 123, ал.1, т. 1 от ЗДвП, като размерът на глобата е намален от 100 на 50 лева.

За да измени наказателното постановление, СРС е мотивирал, че в случая са налице смекчаващи вината обстоятелства – ниската обществена опасност и липсата на мотиви от страна на АНО за налагане на санкция в по-висок размер от минималния.

При правилно установената от СРС фактическа обстановка настоящият касационен

състав на съда намира, че при издаване на наказателното постановление не са били допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да са обуславяли отмяната му. И в АУАН и в НП са посочени по изискуемия от закона начин описание на нарушението, което е установено, както и обстоятелствата, при които е извършено. Така направеното описание на установеното нарушение съответства на законовото изискване за пълно описание на нарушението, което следва да включва посочване на елементите на състава, които са нарушени, както и на обстоятелствата, при които тези елементи са осъществени. Не е налице нарушаване на формата при издаването на актовете, така, че това да е възпрепятствало касатора да упражни правото си на възражения, като същевременно да е затруднило, както административнонаказващия орган, така и съда при постановяване съответно на наказателно постановление и решение по жалба на наказаното лице. Съществува и пълно съответствие при описанието на фактическата обстановка в АУАН и в НП, чрез индивидуализиране на нарушението, което се санкционира и установените обстоятелства, при които е настъпило и извършено. И АУАН и НП са издадени от материално компетентни лица по смисъла на закона.

Неоснователно е оплакването на касатора за неправилно кредитиране от съда на свидетелските показания и избирателно тълкуване на заключението на видео-техническата експертиза. Съдът е обсъдил всички събрани доказателствени средства и въз основа тях, правилно е извел извод, че безспорно е установено, че между двете МПС е имало съприкосновение, което е било причинено от движещия се автомобил модел/марка "Т. Я.", с рег. [рег.номер на МПС] по [улица], собственост на касатора И..

Въззивната инстанция е преценила всички събрани по делото доказателства – писмени и гласни, разгледани по отделно и в тяхната съвкупност. Въз основа на тези доказателства съдът правилно е приел, че категорично се установява от субективна и обективна страна нарушението по чл. 123, ал.1, т.1 ЗДвП. Квалификацията е правилна и не липсват елементи от фактическия състав на нарушението и деянието е описано със съставомерните си признаци, противно на твърдяното в касационната жалба.

Правилни са и доводите за изменение на размера на наложеното административно наказание глоба, който е намален от 100 лева на 50 лева.

Изложените в касационната жалба аргументи, са противопоставени на наказателното постановление още пред районния съд, като по същество оплакванията представляват несъгласие с правните изводи на въззивната инстанция.

В отлика от изложеното в касационната жалба, въззивният съд е направил пълен и последователен анализ на доказателствата по делото, като е формирал правилни и законосъобразни изводи по отношение на оплакванията, наведени и във въззивната жалба за извършеното нарушение.

Предвид горното и поради липсата на сочените от жалбоподателя касационни основания и на други такива по чл. 218, ал. 2 от АПК, за които касационната инстанция следи служебно, оспореното решение следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора и своевременно направеното искане от страна на ответника, съдът следва да присъди разноски за юрисконсултско възнаграждение на осн. чл. 63, ал. 5 от ЗАНН, във вр. с чл. 37 от Закона за правната помощ, във вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в размер на 80 лв.

По гореизложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо и второ АПК, във вр. с чл. 63в ЗАНН, Административен съд – София град, XXII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 2522 от 28.05.2024 г. постановено по НАХД № 3588/2024 г. по описа на Софийския районен съд, НО, 116 състав, в частта, с което е изменено наказателно постановление № 24-4332-001800 от 06.02.2024 г.

ОСЪЖДА Н. И. И., ЕГН [ЕГН] от [населено място], със съдебен адрес: [населено място], [улица] чрез адв. М. да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи, разноски по делото в размер на 80 лв. юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:
2.

ЧЛЕНОВЕ: 1.